

В. М. Истрин

Апокриф об Иосифе и Асенефе

**Москва
«Книга по Требованию»**

УДК 291
ББК 86.3
В11

В11 **В. М. Истрин**
Апокриф об Иосифе и Асенефе / В. М. Истрин – М.: Книга по Требованию, 2014. – 56 с.

ISBN 978-5-458-55740-5

ISBN 978-5-458-55740-5

© Издание на русском языке, оформление
«YOYO Media», 2014
© Издание на русском языке, оцифровка,
«Книга по Требованию», 2014

Эта книга является репринтом оригинала, который мы создали специально для Вас, используя запатентованные технологии производства репринтных книг и печати по требованию.

Сначала мы отсканировали каждую страницу оригинала этой редкой книги на профессиональном оборудовании. Затем с помощью специально разработанных программ мы произвели очистку изображения от пятен, клякс, перегибов и попытались отбелить и выровнять каждую страницу книги. К сожалению, некоторые страницы нельзя вернуть в изначальное состояние, и если их было трудно читать в оригинале, то даже при цифровой реставрации их невозможно улучшить.

Разумеется, автоматизированная программная обработка репринтных книг – не самое лучшее решение для восстановления текста в его первоизданном виде, однако, наша цель – вернуть читателю точную копию книги, которой может быть несколько веков.

Поэтому мы предупреждаем о возможных погрешностях восстановленного репринтного издания. В издании могут отсутствовать одна или несколько страниц текста, могут встретиться невыводимые пятна и кляксы, надписи на полях или подчеркивания в тексте, нечитаемые фрагменты текста или загибы страниц. Покупать или не покупать подобные издания – решать Вам, мы же делаем все возможное, чтобы редкие и ценные книги, еще недавно утраченные и несправедливо забытые, вновь стали доступными для всех читателей.

- 1 καὶ ἦν χρυσὸς ἐν αὐτῷ καὶ ἄργυρος πολὺς καὶ ἱματισμὸς χρυσοῦφος¹ καὶ λίθοι ἐκλεκτοὶ πολυτελεῖς καὶ ὀφθόναι ἐπίσημοι. καὶ ἐκεῖ ἦν ὁ κόσμος τῆς παρθενίας αὐτῆς. καὶ²— ὁ τρίτος
- 5 θάλαμος ἦν ἔχων πάντα ἀγαθὰ τῆς γῆς² καὶ ἦν ταμεῖον τῆς Ἀσενέθ. καὶ τοὺς λοιποὺς ἑπτὰ θαλάμους εἶχον ἑπτὰ παρθένοι μία ἑκάστη³. καὶ αὗται ἦσαν διακονοῦσαι τῇ Ἀσενέθ καὶ⁴— ἦσαν⁴ ὁμήλικαι ἐν μιᾷ νυκτὶ
- 10 τεχθεῖσαι σὺν⁵ τῇ Ἀσενέθ,⁵ καὶ ἦσαν καλαὶ σφόδρα ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀνὴρ οὐδέποτε ὠμίλει αὐταῖς (119^ν) ἢ παιδίον ἄρρεν. καὶ ἦσαν θυρίδες τρεῖς τῷ μεγάλῳ θαλάμῳ τῆς Ἀσενέθ, ὅπου ἐτρέφετο ἡ
- 15 παρθενία αὐτῆς. καὶ ἦν ἡ μία θυρίς⁶ ἐπιβλέπουσα ἐπὶ τὴν αὐλὴν κατὰ ἀνατολὰς καὶ ἡ δευτέρα ἦν ἀποβλέπουσα⁷ πρὸς βορρᾶν καὶ⁸— πρὸς τὸ ἄμφοδον. καὶ⁸ κλίνη χρυσῇ ἵστατο ἐν τῷ θαλάμῳ ἀποβλέπουσα πρὸς ἀνατολὰς.
- 20 καὶ ἦν ἡ κλίνη ἐστρωμένη πορφύρα⁹— χρυσοῦφης⁹ ἐξ ἱακίνθου¹⁰ καὶ βύσσου καθαυφασμένη.¹¹ ἐν ταύτῃ τῇ κλίνῃ ἐκάθευδεν Ἀσενέθ μόνη καὶ ἀνὴρ καὶ γυνὴ οὐδέποτε ἐκάθισαν ἐπ' αὐτῇ πλην¹²— τῆς Ἀσενέθ μόνης¹². καὶ ἦν αὐλὴ μεγάλη παρακειμένη τῇ οἰκίᾳ κύκλωθεν καὶ
- 25 κύκλῳ¹³ τείχος τῆς¹⁴— αὐλῆς παρακείμενον ὑψηλὸν σφόδρα¹⁴ μεγάλοις λίθοις τετραγωνίοις οἰκοδομημένον. καὶ πυλῶνες ἦσαν τῇ¹⁵ αὐτῇ¹⁵ τέσσαρες σιδηρωμένοι καὶ ταύτας ἐφύλασσον
- 30 ἀνὰ δέκα οκτὼ ἄνδρες δυνατοὶ νεανίσκοι ἔνοπλοι. καὶ ἦσαν πεφυτευμένα ἔνδον τῆς αὐλῆς περὶ τὸ χεῖχος δένδρα ὡραῖα παντοδαπά καρποφόρα καὶ¹⁶— πᾶς ὁ καρπὸς αὐτῶν πέπειρος¹⁶. καιρὸς γὰρ ἦν τοῦ θερισμοῦ. καὶ ἦν ἐκ δεξιῶν
- 35 τῆς αὐλῆς πηγὴ ὕδατος πλουσία καὶ ὑποκάτωθεν τῆς πηγῆς ληνὸς ἦν μεγάλη δεχομένη τὸ ὕδωρ τῆς πηγῆς ἐκείνης. ἔνθεν ἐπορεύετο ποταμὸς διὰ¹⁷— μέσης τῆς αὐλῆς¹⁷ καὶ ἐπότιζε πάντα¹⁸— τὰ δένδρα τῆς αὐλῆς ἐκείνης¹⁸.
- 40 III. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει τῶν¹⁹— ἑπτὰ ἐτῶν¹⁹ τῆς εὐθηνίας ἐν τῷ τετάρτῳ μηνὶ ὀγδόῃ καὶ²⁰ εἰκάδι²⁰ τοῦ μηνὸς ἦλθεν Ἰωσήφ εἰς τὰ ὅρια Ἡλιουπόλεως καὶ²¹— συνάγων ἦν²¹ τὸν σῖτον τῆς²²— χώρας ἐκείνης²². (120) καὶ ὡς

καὶ τὴν κόσμησιν τῆς ὡραιότητος τῆς Ἀσενέθ, καὶ ἦτον καὶ ἐκεῖνος εὐστολισμένος καὶ ἔστραπτεν καὶ ἔλαμπεν ἀπὸ τὰ χρυσοῦφασμένα ἐκεῖνα καὶ λαμπρὰ φορέματα. ὁ δὲ τρίτος θάλαμος ἦτον καὶ αὐτὸς ὁμοῖος τοῦ δευτέρου καὶ εἶχε μέσα ὅλα τὰ φαγητὰ καὶ ποτὰ καὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς. οἱ δὲ ἄλλοι ἑπτὰ θάλαμοι ἦσαν μὲν καὶ ἐκεῖνοι γεμμάτοι ἀπὸ φορέματα καὶ ἄλλες ὑπηρεσίαι. εἰ μὴ ἐκεῖ εἶχεν ἡ Ἀσενέθ ἑπτὰ κόρες παρθένους, ὅπου τὴν ἔκαμναν ὑπηρεσίαν, καὶ ἐκάθετο πᾶσα μία εἰς ἕνα θάλαμον, τὰς ὁποίας αὐτὰς δὲν τὲς ἐσυντύχαιεν οὐδὲ τὲς ἔβλεπεν ἄνδρας. ὁ δὲ μέγας [λαμπρὸς] τατος ὁ πρῶτος θάλαμος εἶχεν τρεῖς θύρας, καὶ ἡ μὲν μία ἔβλεπεν κατὰ ἀνατολὰς, ἡ δὲ ἄλλη πρὸς τὸν βορρᾶν, ἡ δὲ ἄλλη πρὸς μεσημβρίαν. εἰς τὴν θύραν λοιπὸν, ὅπου ἔβλεπε κατ' ἀνατολὰς, ἦτον μία κλίνη χρυσῇ ἐστρωμένη πανεξάαιρετος μὲ χρυσὰ πρόσωπα καὶ μὲ τὸ μαργαρίτον. τὸ δὲ χρυσάφιν ἦτον μὲ πορφυρὸν μετὰξιν κεκλωσμένον. εἰς αὐτὴν λοιπὸν τὴν κλίνην τινὰς δὲν ἐκοιμήθη, μόνον ἡ Ἀσενέθ. εἶχε δὲ ὁ πύργος αὐτῆς καὶ τὸ σπίτι τοῦ πατρὸς τῆς αὐλὴν μεγάλην, ἡ ὁποία ἦτον ἐστολισμένη (178^ν) μὲ δένδρα πολυκαρπὰ καὶ ὡραιότατα, ἀλλὰ καὶ πισκῆναν εἶχεν ὡραιότατην, ὅπου ἔτρεχεν τὸ νερόν, εἰς τὴν ὁποίαν ἦσαν θαυμαστές καὶ πολυποίικιλες τέχνες μὲ κασσίτερον καὶ μὲ ἀσῆμιν. καὶ ἦσαν ἐκεῖ γλυπτὰ εἰδῶλα καὶ πουλία καὶ ἐλάφια, ἀπὸ τὰ ὅποια ἔβγαινε καὶ ἔτρεχεν τὸ νερόν, ἄλλο ἀπὸ τὰ στόματα τῶν εἰδῶλων ἐκείνων, ἀλλ' ἀπὸ τὲς μύτες τους καὶ ἄλλο ἀπὸ τὰ ὀφτία τους. εἶχε δὲ αὐλὴ τοῦ πατρὸς αὐτῆς τέσσαρες θύρας σιδηρὰς καὶ ἐφύλαγαν αὐτὰς σαράντα στρατιῶτες ἀρματωμένοι ἀπὸ δέκα ἄνθρωποι εἰς τὴν μίαν θύραν, διότι ὁ Πεντεφρῆς ἦτον μέγας ἄνθρωπος εἰς τιμὴν, ὅτι ἦτον σατράπης τοῦ Φαραώ.

III. Συνάγοντος δὲ τοῦ Ἰωσήφ τὸν σῖτον καὶ πλησιάσαντος σιμὰ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ἔστειλεν δώδεκα στρατιώτας νὰ ὑπάγουν νὰ δάσουν λόγον εἰς τὸν Πεντεφρῆ, ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰωσήφ καὶ νὰ ἐτοιμάσῃ τόπον διὰ νὰ κονέψῃ, διότι

χρυσιοφυαντὸς ἄπειρος. ²—² HT. ³ DOB. αὐτῶν θάλαμον. ⁴—⁴ διότι. ⁵—⁵ HT. ⁶ μεγάλη σφόδρα. ⁷ DOB. μεσημβρίαν καὶ ἡ γ' βλέπουσα. ⁸—⁸ ἐπὶ τὸ ἄμφοδον. ⁹—⁹ πορφύραν χρυσοῦφαν. ¹⁰ DOB. καὶ πορφύρου. ¹¹ καθαυφασμένη. ¹²—¹² HT. ¹³ κύκλωθεν ὑψηλός. ¹⁴—¹⁴ HT. ¹⁵ ἐν τῇ αὐλῇ. ¹⁶—¹⁶ πεπειρου ὄντος καρποῦ. ¹⁷—¹⁷ HT. ¹⁸—¹⁸ τὰ δένδρα ὅλα. ¹⁹—¹⁹ HT. ²⁰ HT. ²¹—²¹ συνάξαι. ²²—²² Ἡλιουπόλεως.

- 1 ἤγγισεν τῇ πόλει ἐκείνη Ἰωσήφ, ἀπέστειλεν
ἐμπροσθεν αὐτοῦ ἄνδρας δώδεκα πρὸς Πεν-
τεφρῇ τὸν¹ ἱερέα Ἑλίουπόλεως² λέγων· „πρὸς
σε καταλίσω σήμερον, ὅτι ὅρα μεσημβρίας
5 ἐστὶν καὶ³ ἀρίστου καὶ καύσων μέγας ἐστὶν
τοῦ ἡλίου, καὶ⁴ ἀναψύξω ὑπὸ τὴν στέγην
σου⁴. καὶ ἤκουσεν Πεντεφρῆς καὶ ἐχάρη χα-
ρὰν⁵ μεγάλην⁵ καὶ εἶπεν· „εὐλογητὸς κύριος
ὁ θεὸς τοῦ Ἰωσήφ⁶. καὶ ἐκόλεσεν Πεντεφρῆς
10 τὸν ἐπάνω τῆς οἰκίας αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ⁷.
„σπεῦσον καὶ εὐτρέπισον τὴν οἰκίαν μου καὶ
δεῖπνον μέγαν ἐτοιμάσον⁸, διότι Ἰωσήφ ὁ δυ-
νατὸς τοῦ θεοῦ ἔρχεται πρὸς ἡμᾶς σήμερον⁹.
καὶ ἤκουσεν Ἀσενέθ, ὅτι ἤκασιν ἐξ ἀγροῦ τῆς
15 κληρονομίας αὐτῶν ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ
αὐτῆς, καὶ ἐχάρη⁹ καὶ εἶπεν· „πορεύσομαι καὶ
ὄψομαι τὸν¹⁰ πατέρα μου, ὅτι ἤκασιν ἐξ ἀγροῦ
τῆς κληρονομίας ἡμῶν¹⁰. καὶ ἔσπευσεν¹¹— εἰς
τὸν θάλαμον, ὅπου ἔκειντο αἱ στολαὶ αὐτῆς¹¹,
20 καὶ ἐνεδύσατο στολὴν βυσίνην ἐξ ἱακίνθου
χρυσούφῃ¹² καὶ ἐζώσατο¹³ ζώνην χρυσὴν καὶ
φέλλια περὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας αὐτῆς
περιεβάλλετο¹⁴ ἀνάξυρίδας χρυσᾶς καὶ περὶ τὸν
τράχηλον αὐτῆς περιεβάλλετο κόσμον. καὶ
25 λίθοι πολυτελεῖς ἦσαν πάντοθεν ἔχοντες τὰ
ὀνόματα τῶν θεῶν τῶν Αἰγυπτίων ἐγκεχο-
λασμένα¹⁵ πάντοθεν¹⁶ ἐπὶ¹⁷— τε τοῖς ψελλίοις
καὶ τοῖς λίθοις καὶ τὰ πρόσωπα τῶν εἰδώλων
ἦσαν ἐκτετυπωμένα ἐν τοῖς λίθοις¹⁷. καὶ ἔθη-
30 κεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς διάδημα καὶ¹⁸—
περὶ τοὺς κροτάφους αὐτῆς¹⁸ καὶ θέριστρον
κατεκάλυψεν τὴν κεφαλὴν αὐτῆς.

- IV. Καὶ¹⁹ ἔσπευσεν¹⁹ καὶ κατέβη τῇ²⁰ κλί-
μακι²⁰ ἐκ τοῦ ὑπερώου αὐτῆς καὶ ἦλθεν πρὸς²¹—
35 τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα²¹ αὐτῆς καὶ ἡσπά-
σατο²² αὐτούς²². καὶ ἐχάρη (120^ν) Πεντεφρῆς
καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐπὶ τῇ θυγατρὶ αὐτῶν Ἀσε-
νέθ χαρὰν μεγάλην, διότι²³— ἐθεώρουν αὐτὴν
οἱ γονεῖς αὐτῆς²³ κεκοσμημένην ὡς νύμφην
40 θεοῦ. καὶ ἐξήνεγκαν πάντα τὰ ἀγαθὰ²⁴, ὅσα
ἐνήνοχον²⁵ ἐκ τοῦ ἀγροῦ τῆς κληρονομίας
αὐτῶν.²⁶ καὶ ἐχάρη Ἀσενέθ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς
ἐπὶ τῇ οὐάρᾳ καὶ τῇ σταφυλῇ καὶ τοῖς φοί-

ἐπειδὴ ἤτον καῦμα καὶ θερμὴ τοῦ ἡλίου, δὲν
ἐπεριπάτει πλέον ὁ Ἰωσήφ διὰ τὸν κόπον. ἐκό-
νευσαν δὲ οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ βασιλικοὶ ἄνθρωποι
εἰς τὸ σπίτιν τοῦ Πεντεφρῆ, ὅτι ἐκεῖνος ἤτον,
ὡς εἶπομεν, προεστὼς τοῦ τόπου ἐκείνου καὶ
μεγιστάνος. τὴν ὥραν δέ, ὅπου ὑπῆγαν οἱ
δώδεκα ἐκεῖνοι στρατιῶται νὰ δώσουσι λόγον
τῷ Πεντεφρῇ, ἤσαν αὐτὸν τὴν ὥραν, ὅπου ἦλθεν
μὲ τὴν γυναικά του ἀπὸ τὸν ἀγρὸν κληρονομίας
αὐτῶν, καὶ εἶπὼν τον, πῶς ἔρχεται ὁ Ἰωσήφ.
ἀκούσας δὲ ὁ Πεντεφρῆς ἐχάρη χαρὰ μεγάλη
καὶ εἶπεν· „ἂν εἶναι εὐλογημένος ὁ ἀφέντης ὁ
θεὸς τοῦ Ἰωσήφ, νὰ κάμωμεν ὡς ὀρίζει²⁷. τότε
ὁ Πεντεφρῆς παρευθὺς ἐπρόσταξεν τὸν οἰκο-
νόμον τοῦ σπιτίου του καὶ εἶπεν τον· „σπούδαζε
ὀγλήγωρα, φίλε μου, καὶ ὀρδινίασε τὸ ὅσπτιν
καὶ εὐτρέπισον αὐτὴ καὶ κάμνε μέγала καὶ καλὰ
φαγητὰ καὶ ὠραιότατον τραπέζην ἐτοιμάσον,
ὅτι ἔρχεται σήμερον πρὸς ἡμᾶς ὁ Ἰωσήφ ὁ
ἀφέντης τοῦ Αἰγύπτου²⁸. καὶ ἔτιζεν ἔσπούδασεν
καὶ ἔκαμεν νὰ ὀρδινιάσῃ ὡς καθὼς τὸν ἐπρό-
σταξεν ὁ Πεντεφρῆς. οἱ δὲ ἄνθρωποι τοῦ Ἰωσήφ
(179) ἐγύρισαν ἀπαντεχαίνοντες τὸν Ἰωσήφ. ἡ
δὲ Ἀσενέθ ὡς ἤκουσεν, ὅτι ἦλθαν οἱ γονεῖς
αὐτῆς ἀπὸ τὸν ἀγρὸν τῆς κληρονομίας, ἔδραμε
καὶ ἐστολίσθη νὰ ὑπάγῃ νὰ τοὺς χαιρετήσῃ,
καὶ ἔβαλε ζώνην χρυσὴν καὶ ἄλλην στολὴν
λευκὴν χρυσοφασμένην.

IV. Καὶ ἔλθουσα κατεφίλησεν τοὺς γονεῖς
αὐτῆς καὶ ἐκάθησεν εἰς τὴν μέσσην τους. ἔδωκαν
δὲ αὐτὴν καὶ ἀπὸ τὰ ὀπαρικά, ὅπου ἤφεραν,
καὶ ἔφαγεν. τότε λέγει τὴν ὁ πατὴρ αὐτῆς·
„πεφιλημένη μου θυγατερ, ἤξευρε, ὅτι ἔρχεται
σήμερον πρὸς ἡμᾶς ὁ δυνατὸς τοῦ θεοῦ ὁ Ἰωσήφ.
καὶ αὐτὸς εἶναι ἀρχοντας καὶ βασιλεὺς πάσης
Αἰγύπτου. καὶ αὐτὸς μέλλει νὰ σιτοδοτήσῃ τὸν
τόπον μας ἀπὸ τὴν πίναν, ὅπου μέλλει νὰ μᾶς
ἐπανέβῃ, καὶ εἶναι ἄνθρωπος φοβούμενος τὸν
θεὸν καὶ εἶναι σώφρων ὡς ἂν καὶ ἐσένα καὶ

1—1 HT. 2 DOB. καιρός. 3 ἵνα. 4 τοῦ οἴκου σου. 5 σφόδρα. 6 DOB. ὅτι ἄξιον μέγαν τοῦτον ὑποδέξας ἡξίωσε.
7 τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ Πεντεφρῆς. 8 οἰκονομήσατε. 9 DOB. σφόδρα. 10—10 τοὺς γονεῖς μου ἐρχομένους ἐξ ἀγροῦ αὐτῶν
καὶ ἐκ τοῦ παραδείσου. ὥρα ἦν θερισμοῦ. 11—11 σπεύσας Ἀσενέθ. 12 χρυσοῦφαντον. 13 HT. 14 HT. 15 κεκοσ-
μημένα. 16 πανταχοῦ. 17—17 HT. 18—18 HT. 19 HT. 20 HT. 21—21 εἰς τοὺς γονεῖς. 22—22 ἡσπασάντο τὴν γονεῖς
αὐτοῦ. 23—23 τῇ αὐτῇ ὠραιότητι. 24 DOB. βρώσεως. 25 ἔφεραν. 26 DOB. ἐνώπιον τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ σταφυλῇ
φοῖνιξι, περιστεραις παντὶ ὠραίῳ τῷ εἶδει καὶ ἥδη τῇ γεύσει.

- 1 νιξιν καὶ ἐπὶ ταῖς περιστεραῖς καὶ ἐπὶ ταῖς
ροαῖς καὶ τοῖς σύκοις, διότι ἦσαν πάντα ὠραῖα.
καὶ εἶπεν Πεντεφρῆς τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Ἀσε-
νέθ· «τέκνον»¹. ἡ δὲ εἶπεν· «ἰδοὺ»²— ἐγώ, κύ-
5 ριε»³. καὶ εἶπεν αὐτῇ· «κἀθήτην δὴ ἀναμέσον
ἡμῶν καὶ λαλήσω πρὸς σε τὰ⁴— ῥήματά μου»⁵.
καὶ ἐκἀθήτην Ἀσενέθ ἀναμέσον τοῦ⁶— πατρὸς
αὐτῆς καὶ τῆς μητρὸς⁷. καὶ⁸— ἐκράτησεν ὁ πα-
τήρ αὐτῆς τῇ χειρὶ αὐτοῦ τῇ δεξιᾷ καὶ εἶπεν
10 αὐτῇ· «τέκνον». καὶ εἶπεν Ἀσενέθ· «λαλήσάτω
δὴ ὁ πατήρ μου». καὶ εἶπεν αὐτῇ Πεντεφρῆς⁹.
«ἰδοὺ Ἰωσήφ ὁ δυνατὸς¹⁰ τοῦ θεοῦ ἔρχεται
πρὸς ἡμᾶς σήμερον. καὶ οὗτός ἐστιν ἄρχων
πάσης τῆς γῆς Αἰγύπτου καὶ¹¹— Φαραὼ κατέ-
15 στησεν αὐτὸν ἄρχοντα πάσης τῆς γῆς ἡμῶν¹².
καὶ αὐτὸς σιτοδοτεῖ πᾶσαν τὴν χώραν καὶ
σώζει αὐτὴν ἐκ τοῦ ἐπερχομένου λιμοῦ¹³. καὶ
ἔστιν Ἰωσήφ ἀνὴρ θεοσεβής¹⁴ καὶ σώφρων καὶ
παρθένος ὡς σὺ σήμερον καὶ ἀνὴρ δυνατὸς ἐν
20 σοφίᾳ καὶ ἐπιστήμῃ καὶ πνεῦμα θεοῦ ἦν ἐπ’
αὐτῷ καὶ¹⁵— χάρις κυρίου ἦν μετ’ αὐτοῦ¹⁶. δεῦρο
δὴ, τέκνον μου¹⁷, καὶ παρὰδώσω σε αὐτῷ γυ-
ναῖκα καὶ¹⁸— ἔση αὐτῷ εἰς νύμφην¹⁹ καὶ αὐτὸς
ἔσται σου νυμφίος εἰς τὸν αἰῶνα χρόνων». καὶ
25 ὡς ἤκουσεν Ἀσενέθ τὰ ῥήματα τοῦ πατρὸς
αὐτῆς, ἐπεχύθη αὐτῇ ἰδρὼς ἐρυθρὸς πολλοῖς²⁰
καὶ²¹— ἐθυμώθη²² ἐν ὀργῇ μεγάλη καὶ ἔβλεψε
τοῖς (121) ὀφθαλμοῖς αὐτῆς πλαγίως καὶ
εἶπεν²³. «ἵνα τί λαλεῖ²⁴— ὁ κύριός μου ὁ πατήρ²⁵
30 καὶ²⁶— βούλεται τοῖς ῥήμασιν αὐτοῦ²⁷ παραδοῦναι
με εἰς²⁸ αἰχμάλωτον ἄνδρα²⁹— ἄλλογενῆ καὶ
φυγάδι καὶ πιπρασκομένῳ³⁰; καὶ οὗτός ἐστιν ὁ
υἱὸς³¹ τοῦ ποιμένος ἐκ γῆς Χαναάν καὶ³²— αὐτὸς
καταλέλειπται ὑπὲρ αὐτοῦ³³. καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ
35 ἐνέβηλλεν αὐτὸν εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ σκότους
καὶ Φαραὼ ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐκ τῆς φυλακῆς,
καθότι συνέκρινεν αὐτὸν τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ.
οὐχί³⁴, ἀλλὰ γαμηθήσομαι τῷ υἱῷ τοῦ βασι-
λέως³⁵ τῷ πρωτοτόκῳ, ὅτι αὐτὸς ἐστιν βασι-
40 λεὺς πάσης τῆς γῆς». ταῦτα ἀκούσας Πεν-

δίκαιος καὶ σοφία θεοῦ εἶναι εἰς αὐτόν. ἔλα-
λοιπόν, ὦ παιδί μου, νὰ σέ δώσω αὐτόν εἰς
ἄνδρα εὐλογητικόν καὶ ἐσὺ νὰ εἶναι γυναῖκά
του καὶ νὰ ζήσετε νὰ εὐφρανθῇτε χρόνους πολ-
λοὺς καὶ καλοὺς». ἡ δὲ Ἀσενέθ, ἀκούουσα τὰ
τοιαῦτα, ἔδειξε σχῆμα βραβεῖον καὶ μετὰ ταῦτα
ἀπεκρίθη πρὸς τὸν πατέρα τῆς καὶ εἶπεν· «διότι,
ὦ ἀφέντη μου καὶ ἀκριβὲ πάτερ, τοιαῦτα λόγια
ἀναφέρνεις καὶ θέλεις νὰ με δώσης εἰς ἄνδρα
σκλάβον καὶ ἀλλόγενον, φευγάτον ἀπὸ τὸν τό-
πον του καὶ πουλημένον; καὶ δὲν εἶναι αὐτός
ὁ υἱὸς τοῦ βοσκοῦ ἀπὸ τὴν Χαναάν ἡ μὴνὰ
δὲν εἶναι αὐτὸς ὅπου ἐκοιμήτον με τὴν κυράν
του καὶ ἄφησεν τὸ ἀπγνωρόριόν του καὶ ἔφυγεν,
καὶ ὁ ἀφέντης του ὁ Πεντεφρῆς ὁ ἀρχιμάγει-
ρος τὸν ἔβαλεν εἰς τὴν φυλακὴν; λοιπόν, ὦ
πάτερ μου ἀκριβέ, σιώπα καὶ μὴν μοῦ λέγῃς
τοιούτους λόγους. πλὴν ἂν χρήζεις, δός με
εἰς ἄνδρα τὸν υἱὸν τοῦ Φαραὼ τὸν πρωτότο-
κον». ὁ δὲ Πεντεφρῆς, ὡς ἤκουσεν τοὺς λόγους
τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ, πλέον δὲν εἶπεν τίποτε.

¹ τέκνον μου γλυκύτατον καὶ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ μορφωμένη τῷ σωματι καὶ καλὴ τῷ εἶδει, ἀστραπόφεγγε καὶ γλυκόφθαλμε χιονόφεγγε καὶ σμαραγδοειδὴς ἀστερόφωτε, κατακεκοσμημένη ὅλῳ τῷ σώματι, μυρεψικὴ εὐωδία βαλσάμῳ εὐωδῇ, πάρισσε καὶ πάντων τῶν μυρεψικῶν ἀρωμάτων τὸν λευκόμορφον ἄνθρωπον. ἀκουσὸν μου τοῦ πατρὸς σου. ²—² κέλευσον. ³—³ HT. ⁴—⁴ αὐτῶν. ⁵—⁵ κρατήσας τῆς δεξιᾶς χειρὸς αὐτῆς κατεφίλησεν αὐτούς. (καὶ εἶπεν) τέκνον μου φίλτατον. ⁶ ἐκλεκτός. ⁷—⁷ HT. ⁸ DOB. καὶ κινδύνου. ⁹ εὐσεβής. ¹⁰—¹⁰ HT. ¹¹ DOB. φίλτατον. ¹²—¹² HT. ¹³ κατὰ πρόσωπα. ¹⁴ HT. ¹⁵ DOB. ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ μεγάλῃ. ¹⁶—¹⁶ λαλεῖς ὦ κύριέ μου πάτερ. ¹⁷—¹⁷ HT. ¹⁸ ὡς. ¹⁹—¹⁹ ἀνδρὶ ἀλλοφύλῳ καὶ ἀλλογενεῖ καὶ φυγάδι καὶ πεπραγμένῳ (sic). ²⁰ DOB. Ἰακώβ. ²¹—²¹ οὐχ οὕτως ἐστὶν ὁ κοιμηθεὶς μετὰ τῆς κυρίας αὐτοῦ. ²² καθ’ ἃ συγκρίνουσιν αἱ γυναῖκες γρηεῖς τῶν Αἰγυπτίων· οὐχί, πάτερ μου, οὐχί. ²³ DOB. τοῦ Φαραὼ.

1 τεφρῆς¹ ἠδὲ σθῆ ἐτι²— λαλήσαι τῇ θυγατρὶ³
αὐτοῦ περὶ Ἰωσήφ, διότι μετὰ ἀλαζονείας
καὶ⁴— ὀργῆς⁵ ἀπεκρίθη αὐτῇ.

V. Καὶ⁴ ἰδοὺ νεανίσκος ἐξεπῆδησεν ἐκ τῆς
5 θεραπέας τοῦ Πεντεφρῆ καὶ λέγει· „ἰδοὺ Ἰωσήφ
πρὸ⁵ τῶν θυρῶν τῆς αὐλῆς ἡμῶν ἐστίν“⁶.
καὶ⁷— ἔφυγεν Ἀσενέθ ἀπὸ προσώπου τοῦ πα-
τρὸς αὐτῆς καὶ τῆς μητρὸς καὶ⁷ ἀνέβη εἰς
τὸ ὑπερῶον καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς
10 καὶ ἔστη ἐπὶ τὴν θυρίδα τὴν μεγάλην⁸— τὴν
βλέπουσαν⁹ κατὰ ἀνατολὰς ἰδεῖν τὸν εἰσερ-
χόμενον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πατρὸς αὐτῆς. καὶ
ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν τῷ Ἰωσήφ Πεντεφρῆς
καὶ γυνὴ αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ συγγένεια αὐτοῦ.
15 καὶ⁹— ἀνοίχθησαν αἱ πύλαι τῆς αὐλῆς αἱ βλέ-
πουσαι κατὰ ἀνατολὰς καὶ εἰσῆλθεν Ἰωσήφ
καθηήμενος ἐν τῷ ἄρματι τῷ δευτέρῳ Φαραί.
καὶ ἦσαν ἐξευγμένοι ἵπποι τέσσαρες λευκοὶ
ὥσει χιῶν χρυσοχάλινοι καὶ τὸ ἄρμα κατασκι-
20 αστόν ἐκ χρυσοῦ. καὶ ἦν Ἰωσήφ ἐνδεδυμένος
χιτῶνα λευκὸν ἐξαλλον καὶ ἡ στολή (121^ν)
τῆς περιβολῆς αὐτοῦ ἦν πορφυρᾶ ἐκ βύσσου
χρυσῇ καὶ στέφανος χρυσὸς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ καὶ κύκλῳ δώδεκα λίθοι ἐκλεκτοὶ καὶ
25 ἐπάνω τῶν λίθων δώδεκα ἀκτῖνες χρυσαῖ καὶ
σκηπτρον βασιλικὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τῇ
δεξιᾷ. καὶ εἶχεν ἐκτεταμένον κλάδον ἐλαίας
καὶ ἦν πληθὺς καρποῦ ἐν αὐτῷ. καὶ εἰσῆλ-
θεν Ἰωσήφ εἰς τὴν αὐλὴν καὶ ἐκλείσθη-
30 σαν αἱ πύλαι. καὶ εἴτε γυνὴ εἴτε ἀνὴρ ἀλ-
λότριοι ἔμειναν ἔξω, διότι οἱ φύλακες τῶν
πυλώνων ἐκλείσαν τὰς θύρας. καὶ ἦλθεν Πεν-
τεφρῆς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ συγγέ-
νεια αὐτῶν⁹ πληρὴ τῆς θυγατρὸς αὐτῶν Ἀσε-
35 νέθ καὶ προσεκύνησαν τῷ Ἰωσήφ ἐπὶ πρό-
σωπον ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ κατέβη¹⁰ Ἰωσήφ ἀπὸ
τοῦ ἄρματος αὐτοῦ καὶ ἐδεξιώσατο¹¹ αὐτοὺς
ἐν τῇ δεξιᾷ¹² αὐτοῦ¹³.

VI. Καὶ εἶδεν Ἀσενέθ τὸν Ἰωσήφ¹⁴ καὶ κα-
40 τεनύγη¹⁵ ἰσχυρᾶς τῇ ψυχῇ καὶ συνεκλάσθη
τὰ σπλάγχνα αὐτῆς¹⁶ καὶ τὰ γόνατα αὐτῆς
παρελύθησαν καὶ συνετρόμαξεν¹⁷ ὅλον τὸ σῶμα
αὐτῆς καὶ ἐφοβήθη φόβον μέγαν καὶ ἀνεστέ-
ναξεν καὶ εἶπεν¹⁸. „ποῦ ἀπελεύσομαι καὶ ποῦ

V. Καὶ παρευθὺς τότε ἔφθασεν ἓνα παλικά-
ριν καὶ λέγει τὸν Πεντεφρῆν· „αὐτοῦ ἔρχεται
ὁ Ἰωσήφ εἰς τὴν αὐλὴν νᾶ κονεύση“. καὶ παρευ-
θὺς ἐσυκάθη (179^ν) ἡ Ἀσενέθ ἔσοντας, οτι
ἤκουσεν διὰ τὸν Ἰωσήφ, καὶ ἀνέβηεν εἰς τὸ
παλάτι της θέλουσα νὰ ἰδῇ τὸν Ἰωσήφ. ὁ δὲ
Πεντεφρῆς καὶ ἡ γυναῖκά του ἐβγήκαν καὶ
ἐσυναπάντησαν τὸν Ἰωσήφ μαζὶ μὲ ὅλον τὸ
σπίτιν. καὶ ἀνοίξεν τὴν θύραν τῆς αὐλῆς τοῦ
τὴν ἀνατολικὴν καὶ ἦλθεν ὁ Ἰωσήφ μὲ ἁραιό-
τατον ἄμαξην, τὸ ὅποῖον ἦτον ἐξευγμένον μὲ
τέσσαρα ἄλογα λευκά, καὶ ἐκάθεζον ἀπάνω
μετὰ δόξης βασιλικῆς. καὶ ἐφόρει ροῦχον λευ-
κὸν χρυσοῦφασμένον καὶ ἀπανωφόριν πορφυροῦν
χρυσοῦφασμένον. ἐφόρει δὲ καὶ στέφανον βα-
σιλικὸν ἐπὶ κεφαλῆς, εἰς τὸν ὅποιον στέφανον
ἦσαν κεκαλυμμένοι μὲ τέχνην οἱ δώδεκα πο-
λύτιμοι λίθοι. ὁ δὲ Ἰωσήφ αὐτὸς ἐκράτει ράβ-
δον βασιλικὴν εἰς τὸ χεῖριν τοῦ καὶ ἓνα κλαδὸν
ἐλαίας πρᾶσινον μὲ ἐλαίας γεμάτους, τὸ ὅποῖον
ἐσημάνευε χαρὰν καὶ νίκην. καὶ ἔτζη ἐσέβη ο
Ἰωσήφ μετὰ τοῦ ἄρματος εἰς τὸ ὅσπίτιον τοῦ
Πεντεφρῆ. καὶ ὁ Πεντεφρῆς ἦλθεν μὲ ὅλην
τὴν φαιμίλιαν καὶ τοὺς δούλους τοῦ καὶ ἐπροσκύ-
νησαν ἐπὶ πρόσωπον τῷ Ἰωσήφ.

VI. Ἡ δὲ Ἀσενέθ, ας ἐπροείπαμεν, ἀνέβηκεν εἰς
τὸν ἁραιοτάτον αὐτῆς θάλαμον καὶ ἔστεκεν
καὶ ἔβλεπεν. καὶ ὡς εἶδεν τὸν Ἰωσήφ ἐρχόμενον
μὲ τοιοῦτον κάλλος καὶ εὐμορφίαν ἅμα δὲ καὶ
μὲ τοσαύτην παρουσίαν καὶ δόξαν βασιλικὴν,
ἐκατανύχθηκεν ἡ καρδία της καὶ ἡ ψυχὴ της

¹ δοβ. ὁ πατὴρ αὐτῆς. ²—² ἐπὶ θυγατρὶ. ³—³ HT. ⁴ καὶ αὐτῶν λαλούντων. ⁵ ἔξω. ⁶ ἴσταιται. ⁷—⁷ ἀκού-
σασα Ἀσενέθ ταῦτα. ⁸—⁸ HT. ⁹—⁹ HT. ¹⁰ καὶ αὐτῶν. ¹¹ ἐδεξιώσατο. ¹² χειρὶ. ¹³ δοβ. καὶ αὐτοὶ ἐκείνην. ¹⁴ δοβ.
ἐπὶ τοῦ ἄρματος. ¹⁵ δοβ. καὶ ἔπαθεν. ¹⁶ δοβ. καὶ στρομάξας. ¹⁷ HT. ¹⁸ δοβ. ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς· οὐαί μοι
τῇ ἀθλίᾳ.

- 1 ἀποκρυβήσομαι ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ; ἢ¹⁻
 πῶς¹ ὀφείταί με Ἰωσήφ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ,
 διότι λελάληκα κακὰ ἐγὼ περὶ αὐτοῦ; ποῦ²⁻
 5 φεύξομαι καὶ κρυβήσομαι, ὅτι πᾶσαν ἀποκρυ-
 βὴν αὐτὸς ὀρᾷ² καὶ οὐδὲν κρυπτόν λείλη-
 θεν αὐτόν διὰ τὸ φῶς τὸ μέγα τὸ ὄν ἐν
 αὐτῷ; καὶ νῦν ἵλεώς μοι³ ὁ θεὸς Ἰωσήφ,
 διότι⁴⁻ λελάληκα ἐγὼ ῥήματα πονηρὰ ἐν
 10 ἀγνοίᾳ⁴. τί⁵⁻ τοῖνυν ἐγὼ ἔψομαι⁵ ἢ ταλαίπω-
 ρος; οὐχὶ⁶⁻ λελάληκα λέγουσα Ἰωσήφ ἔρχε-
 ται, ὁ υἱὸς τοῦ ποιμένου ἐκ γῆς Χαναάν;⁶
 καὶ νῦν ἰδοὺ ἄς ἥλιος ἐκ τοῦ (122) οὐρανοῦ
 ἦκει πρὸς ἡμᾶς ἐν⁷ τῷ ἄρματι καὶ εἰσῆλθεν
 εἰς τὴν οἰκίαν ἡμῶν σήμερον⁷. ἐγὼ δὲ ἄφρων
 15 καὶ θρασεῖα ἦτις⁸ ἐξουδένωσα αὐτῷ⁸ καὶ ἐλά-
 λησα ῥήματα¹⁰⁻ πονηρὰ¹⁰ περὶ αὐτοῦ καὶ οὐκ
 ᾔδειν, ὅτι Ἰωσήφ υἱὸς θεοῦ ἐστίν. τίς γὰρ ἀνθρώ-
 πων¹¹⁻ γεννήσει¹¹ τοιοῦτον κάλλος καὶ ποία
 κοιλία¹² τέξεται τοιοῦτον φῶς; ταλαίπωρος
 20 ἐγὼ καὶ ἄφρων, ὅτι ἐλάλησα τῷ πατρί μου
 ῥήματα¹³⁻ πονηρὰ¹³. καὶ νῦν δότω με ὁ πα-
 τὴρ μου¹⁴ εἰς παιδίσκεν καὶ¹⁵ εἰς δούλην
 καὶ δουλεύσω¹⁵ αὐτῷ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνων¹⁵.

- VII. Καὶ εἰσῆλθεν Ἰωσήφ εἰς τὴν οἰκίαν
 25 Πεντεφρῆ καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ θρόνου καὶ ἐνίψατο
 τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ παρέθηκεν αὐτῷ τρά-
 πεζαν κατιδίαν, διότι¹⁶⁻ οὐκ συνήσθιεν μετὰ
 τῶν Αἰγυπτίων¹⁶, ὅτι¹⁷ βδέλυγμα ἦν αὐτῷ
 τοῦτο. καὶ¹⁸⁻ εἶπεν Ἰωσήφ Πεντεφρῆ λέγων·
 30 „τίς ἐστὶν ἡ γυνὴ αὕτη ἢ ἐστῶσα ἐν τῷ σω-
 λαρίῳ πρὸς τὴν θυρίδα¹⁸; ἀπελθάτω δὴ ἀπὸ
 τῆς οἰκίας ταύτης“. διότι ἐφοβεῖτο Ἰωσήφ,
 μήποτε ἐνοχλήσῃ αὐτῷ καὶ αὕτη, διότι ἐνό-
 χλουν αὐτῷ πᾶσαι αἱ γυναῖκες καὶ αἱ θυγατέρες
 35 τῶν μεγιστάνων καὶ τῶν σατραπῶν πάσης¹⁹

μέ λύπην καὶ ἀναστεναγμόν ἔτρεμεν καὶ ἐβίβη
 μαζεν εἰς τὸ κάλλος τοῦ Ἰωσήφ καὶ τρομά-
 ζουσα καὶ φοβουμένη ἔλεγεν· „ἀλήμονον ἀλή-
 μονόν με τὴν ταλαίπωρην. βαβλὶ τῆς ἐμῆς
 ἀγνοσίας καὶ ἀπροσύνης. καὶ δὲν με ἔλεγεν
 ὁ πατήρ μου, ὅτι ὁ δυνατὸς τοῦ θεοῦ ἔρχεται
 (180) ὁ Ἰωσήφ, ὁ ὁποῖος κατὰ ἀλήθειαν του
 θεοῦ δυνατὸς εἶναι, ἐπειδὴ με θεοῦ δύναμιν
 βασιλεύει; εἶπα, πῶς εἶναι τοῦ βοσκοῦ υἱός,
 λέγω τοῦ ποιμένος; καὶ ναί, ἄξιός ἐστιν νὰ
 ποιμαίνῃ μετὰ ῥάβδου βασιλικῆς ὅλην τὴν
 οἰκουμένην, ὅτι καὶ ἥλιος δεύτερος εἶναι αὐτός,
 ὁποῦ ἦλθεν σήμερον πρὸς ἡμᾶς μετὰ τὸ ἡλι-
 κὸν καὶ πᾶν χρυσὸν αὐτοῦ ἄρμα πρὸς τὴν γῆν
 διοικεῖν (вѣ рые. диѣхн) μας. ἐγὼ δὲ ἡ τα-
 λαίπωρος ἄγνωστη καὶ ῥάθυμος οὕσα μὴ ἐγνω-
 ρίζουσα εἶπα λόγια ὑβριστῇ καὶ βλάσφημα κατὰ
 του ἐνώπιον τοῦ πατρός μου. ἄς φύγω λοιπὸν
 καὶ ἄς κρυβηθῶ διὰ νὰ μὴν με ἰδῇ ὁ Ἰωσήφ,
 διότι ἔσονται νὰ βλασφημῇσω κατὰ του; φο-
 βοῦμαι, μήπως, ὡς καθαρὸς ὁποῦ εἶναι, γνω-
 ρίσῃ τὴν κακὴν μου τὴν πρώτην γνώμην καὶ
 με ὀργισθῇ. διὰ τοῦτο ἐσύ, ὁ θεὸς τοῦ Ἰωσήφ,
 ἐλέησόν με καὶ συγχώρησόν με, εἴ τι ἔπταισα
 κατὰ τοῦ Ἰωσήφ, μὴ γνωρίζουσα αὐτόν. εἶπα
 δὲ ἐκεῖνα χωρὶς νὰ ἐγνωρίζω. ἤθελα δὲ τῶρα
 νὰ ἤμουν δούλη καὶ σκλάβος τοῦ Ἰωσήφ, διότι
 ἄξια δὲν εἶμαι ἐγὼ νὰ γένω τοιοῦτου ἀνδρός
 γυναῖκα“. αὐτὰ ἔλεγεν μοναχὴ ἡ Ἀσενέθ μετα-
 νοοῦσα ἐφ' οἷς εἶπε πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς
 πονηρὰ κατὰ τοῦ Ἰωσήφ.

VII. Ο δὲ Ἰωσήφ ἐσέβην εἰς τὸ σπίτι του
 Πεντεφρῆ καὶ ἐκάθισεν εἰς ὠραιότατον καὶ
 λαμπρότατον θρόνον. καὶ ἔτζη ἥφοραν νερόν
 καὶ ἐνίψεν τοὺς πόδας αὐτοῦ. καὶ ἐβαλλαν τρά-
 πεζαν αὐτόν μοναχᾶ με τοὺς ἀνθρώπους του
 καὶ ἔφαγεν. καὶ ὁ Πεντεφρῆς με τὴν γυναῖκά
 του ἔκαμναν ὑπηρεσίαν τῷ Ἰωσήφ. ἀτενίζον-
 τας δὲ ὁ Ἰωσήφ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἶδεν
 εἰς τὸν θάλαμον ἐπάνω στεκαμένην τὴν Ἀσε-
 νέθ καὶ ἐρώτησεν τὸν Πεντεφρῆν καὶ εἶπε·
 „ποία εἶναι ἐκεῖνη ἡ γυναῖκα; ἄς φύγῃ ὀγλη-
 γωρα ἀποκεῖ, μήπως καὶ αὕτη ἀπὸ ταῖς φιλή-

1—1 НТ. 2—2 οἷμοι τῇ ἀθλίᾳ ὅτι αὐτὸς πάντα ὀρᾷ καὶ πάντα γινώσκει. 3 доб. γενοῦ. 4—4 διότι ἐν
 ἀγνοίᾳ καὶ αὐτοῦ κακῶς ἐλάλησα. 5—5 τίνοι ὄψομαι ἐγώ. 6—6 НТ. 7—7 καὶ λάμπει ὡς φῶς ἐν αὐτῇ. 8 ὅτι.
 9 αὐτόν. 10—10 κακῶς. 11—11 ἐγέννησέ ποτε. 12 доб. γυναικός. 13—13 κακὰ περὶ αὐτοῦ. 14 доб. τῷ Ἰωσήφ.
 15—15 δουλεύσαι. 16—16 НТ. 17 διότι. 18—18 καὶ ἀναβλέψας Ἰωσήφ τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν τὴν Ἀσενέθ καὶ λέγει
 τῷ Πεντεφρῆ· τίς ἐστὶν ἡ γυνὴ ἐκεῖνη ἐν τῷ ὑπερώῳ καὶ παρακλύπτουσα; 19 доб. γῆς.

1 ἦσας¹ τὰ πάντα². καὶ εἶπεν Πεντεφερῆς τῇ Ἀσενέθ· „πρόσελθον³ καὶ φίλησον τὸν ἀδελφόν σου“. καὶ ὡς⁴— προσήλθεν⁵ φίλησαι τὸν Ἰωσήφ, ἐξέτεινεν Ἰωσήφ τὴν χεῖρα αὐτοῦ δεξιὰν καὶ ἔθηκεν πρὸς τὸ στήθος αὐτῆς⁶ καὶ εἶπεν⁷· „οὐκ⁸ ἔστιν⁹ προσεγγίζεῖν ἀνδρὶ¹⁰ θεοσεβεῖ, ὃς εὐλογεῖ τῷ στόματι αὐτοῦ τὸν θεὸν τὸν ζῶντα (123) καὶ ἐσθίει ἄρτον εὐλογημένον¹¹ ἀφθαρσίας, φίλησαι γυναῖκα ἀλλοτρίαν, ἣτις εὐλογεῖ τῷ στόματι αὐτῆς εἰδῶλα νεκρὰ καὶ κωφὰ καὶ ἐσθίει ἐκ¹²— τῆς τραπέζης αὐτῶν¹³ ἄρτον ἀγχόνης καὶ πίνει ἐκ τῆς σπονδῆς αὐτῶν ποτήριον ἐνέδρας καὶ χρίεται χρίσμα ἀπωλείας. ἀλλὰ ἀνὴρ θεοσεβῆς φίλησει τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ τὴν ἀδελφὴν τὴν ἐκ φυλῆς αὐτοῦ καὶ τὴν γυναῖκα τὴν σύγκοιτον αὐτοῦ, αἵτινες εὐλογοῦσιν τῷ στόματι αὐτῶν θεὸν ζῶντα. ὁμοίως καὶ γυναικὶ θεοσεβεῖ οὐ προσήκει¹⁴ φίλησαι ἄνδρα ἀλλότριον, διότι βδέλυγμά ἐστι τοῦτο ἐνάπιον τοῦ θεοῦ“. καὶ ὡς ἤκουσεν Ἀσενέθ τὰ ρήματα ταῦτα,¹⁵ ἔλυπῆθη σφόδρα καὶ¹⁶— ἀνεστέναξεν καὶ ἦν ἀτενίζουσα τῷ Ἰωσήφ καὶ ἐπλήσθησαν δακρύων οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς¹⁷. καὶ εἶδεν αὐτὴν Ἰωσήφ καὶ ἠλέησεν αὐτὴν σφόδρα, ὅτι ἦν Ἰωσήφ πρὸς καὶ ἐλεήμων καὶ φοβούμενος τὸν κύριον. καὶ ἐπῆρεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν¹⁸— δεξιὰν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτῆς καὶ εἶπεν¹⁹· „κύριε ὁ θεὸς τοῦ πατρὸς μου Ἰσραὴλ, ὁ ὕψιστος ὁ δυνατός, ὁ ζωοποιήσας τὰ πάντα καὶ κλέσας ἀπὸ τοῦ σκότους εἰς²⁰— τὸ²¹ φῶς²² καὶ ἀπὸ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν²³, αὐτὸς ζωοποίησον καὶ εὐλόγησον τὴν παρθένον ταύτην καὶ ἀνακαίνισον τὴν πνεύματί σου²⁴. καὶ πίετω²⁵ ποτήριον εὐλογίας σου²⁶, ἣν²⁷— ἐξελέξω πρὶν γεννηθῆναι²⁸, καὶ εἰσελθέτω εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, ἣν ἐτοίμασας τοῖς ἐκλεκτοῖς σου“²⁹.

IX. Καὶ ἐχάρη Ἀσενέθ ἐπὶ τῇ εὐλογίᾳ Ἰωσήφ χαρὰν μεγάλην καὶ ἔσπευσεν καὶ ἀνῆλθεν εἰς τὸ ὑπερῶον αὐτῆς καὶ πέπτωκεν ἀσθινοῦσα ἐπὶ τῆς αὐτῆς κλίνης, διότι³⁰— ἦν αὕτη χαρὰ καὶ λύπη καὶ φόβος πολὺς³¹ καὶ ἰδρῶς συνεχής, ὡς ἤκουσεν τὰ ρήματα ταῦτα παρὰ

καὶ θέλουσα νὰ τὸν φιλήσῃ δὲν τὴν ἐδέχθη· ὁ Ἰωσήφ ἄμῃ εἶπεν· „δὲν εἶναι πρέπον εἰς ἐμένα ἔσσοντας ὅπου εἶμαι ἄλλης φυλῆς καὶ πίστεως καὶ δοξάζω τὸν ζῶντα θεὸν τοῦ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὅτι νὰ χαιρετηθῶ καὶ νὰ φιληθῶ μετὰ γυναικὸς ἀπίστου, ἣ ὅποια προσκυνεῖ εἰδῶλα κωφὰ καὶ ἀναίσθητα καὶ τρώγει ἀπὸ τράπεζαν εἰδωλικὴν ψωμὶν λαίμαργίας καὶ πίνει ἀπὸ κρασὶν θυσίας μiasμοῦ ὅς λείπει. λοιπὸν, ὦ κόρη τὸ φίλημα, καὶ ὅς εἶναι ἡ ἀγάπη μοναχὴ εἰς τὸ μέσος μᾶς, διότι πρέπει τὸν θεοσεβεῖ καὶ πιστὸν ἄνδρα νὰ χαιρετήσῃ χωρὶς τινος ἀμφιβολίας τὴν μητέρα τοῦ καὶ τὴν γενεάν του πιστοὺς τυγχάνοντας καὶ ὑμνοῦντας τὸν ζῶντα θεόν. ὁμοίως δὲ καὶ γυναῖκα δὲν εἶναι πρέπον νὰ φιλήσῃ ἄνδρα ἀλλότριον, διότι συγχαμὸς εἶναι αὐτὸ ἐνάπιον τοῦ θεοῦ“. ὅτε ἡ Ἀσενέθ ὡσὰν ἤκουσε τα λόγια τοῦ Ἰωσήφ, ἔλυπῆθη καὶ κατενύγη ἡ καρδία της δυνατὰ καὶ ἀναστενάζουσα (181) ἐκ βάρους τῆς καρδίας ἀνευτράπησεν τὴν δμμάτιά της πρὸς τὸν Ἰωσήφ γεμῖτα δάκρυα, ἃ βλέποντάς την ὁ Ἰωσήφ, ὡς ὅτι καὶ αὐτὸς ἦτον πρὸς καὶ ἐλεήμων καὶ φοβούμενος τὸν θεόν, ἔλυπῆθη πένθην καὶ ἔβαλεν τὸ χεῖρ τοῦ ἀπάνω εἰς τὸ κεφάλι της καὶ εὐλόγησεν αὐτὴν καὶ εἶπεν· „κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ὁ ὑψηλὸς ὁ δυνατός τοῦ Ἰακώβ ὁ ζωώσας τὰ πάντα καὶ κλέσας ἀπὸ τοῦ σκότους (εἰς) τὸ φῶς καὶ ἀπὸ τῆς πλάνης εἰς τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀπὸ θανάτου εἰς ζωὴν, αὐτὸς, κύριε, εὐλόγησον τὴν παρθένον ταύτην καὶ ἀνακαίνισον τῷ πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ διὰ νὰ καταξιωθῇ νὰ φάγῃ τὸν ἄρτον σου καὶ νὰ πῖνῃ ἀπὸ τὸ ποτήριόν σου εἰς ζωὴν αἰώνιον καὶ νὰ ζήσῃ ζων οὐρανίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος“.

IX. Καὶ ὁ μὲν Ἰωσήφ τοιαῦτα εἰπὼν εὐλόγησεν τὴν Ἀσενέθ. αὐτὴ δὲ, ὡσὰν ἤκουσεν, πολλὰ τὸ ἐχάρη εἰς μεγάλην χαρὰν τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰωσήφ καὶ ἔτξι ἀνέβηκεν ἀπάνω εἰς τὸ ἀνώγειον της καὶ ἐσέβη μέσα εἰς τὸν θάλαμον ἔγουν εἰς τὴν τζάμπραν ὅπου ἦτον ἡ κλίνη

¹ ζωοποιῶν. ² δοβ. τέκνον. ³ ἐλθὼν. ⁴ δοβ. μέσον τῶν δύο μαστῶν. ἥδη ἦσαν ὡς δύο μῆλα ὠραῖα. ⁵ δοβ. Ἰωσήφ πρὸς τὴν Ἀσενέθ. ⁶ οὐ θέμις. ⁷ HT. ⁸ δοβ. καὶ χρίεται χρίσμα. ⁹—⁹ HT. ¹⁰ θέμις. ¹¹ δοβ. παρὰ Ἰωσήφ. ¹²—¹² ἀνεγγόμενων τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς πλήρης δακρύων. ¹³—¹³ καὶ ἔθηκε ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς. ¹⁴—¹⁴ HT. ¹⁵ δοβ. ἐκ πλάνης εἰς ἀλήθειαν. ¹⁶ δοβ. αἰῶνων. ¹⁷ δοβ. καὶ φάγεται ἄρτον ζωῆς σου. ¹⁸ πίεται. ¹⁹ δοβ. συναρίθμησον αὐτὴν τῷ λαῷ σου. ²⁰ ὄν. ²¹ τὰ πάντα γενέσθαι. ²² δοβ. καὶ ζησάτω τὴν αἰῶνάν σου ζῶν εἰς τὸν αἰῶνα χρόνων. ²³—²³ μεριζομένη εἰς χαρὰν καὶ φόβον καὶ λύπην πολλήν.

- 1 Ἰωσήφ, ὃς¹ ἐλάλησεν αὐτῇ ἐν τῷ ὀνόματι θεοῦ τοῦ ὑψίστου. καὶ ἔκλαυσεν κλυθιδιῶ (123^ν) με-
γάλῳ καὶ πικρῷ καὶ μετενόει ἀπο τῶν θεῶν
αὐτῆς, ὧν ἐσέβετο,² καὶ περιέμενεν τοῦ γενέ-
5 σθαι ἐσπέραν. καὶ ἔφαγεν Ἰωσήφ καὶ ἔπιεν καὶ
εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ· „ζεύξατε³ τοὺς ἵπ-
πους τῷ⁴— ἄρματι⁴ καὶ⁵— ἀπελεύσομαι⁵ καὶ
κυκλώσω⁶ πᾶσαν τὴν⁷— πόλιν καὶ⁷ τὴν γῆν“. καὶ
εἶπεν Πεντεφρῆς πρὸς Ἰωσήφ· „αὐλισθήτω
10 δὴ ὁ κύριός μου σήμερον καὶ⁸— τῷ πρωτῷ ἀπε-
λεύσῃ τὴν ὁδόν σου“. ὁ δὲ Ἰωσήφ ἔφη· „οὐχί,
ἀλλὰ ἀπελεύσομαι σήμερον⁸, διότι ἐστὶν ἡ
ἡμέρα, ἐν ᾗ ἤρξατο ὁ θεὸς ποιεῖν⁹— τὰ ἔργα
αὐτοῦ,⁹ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐπαναστρέφω
15 καὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς καὶ αὐλισθήσομαι¹⁰ ἐνθάδε“¹¹.

- Χ. Τότε¹² Πεντεφρῆς καὶ ἡ συγγένεια αὐτοῦ
ἀπῆλθον¹³— εἰς τὸν κλῆρον αὐτῶν¹³. καὶ κατε-
λείφθη Ἀσενέθ μόνη μετὰ¹⁴ τῶν παρθένων
καὶ¹⁵— ἐραθύμει καὶ ἔκλαιεν ἕως οὗ ἔδω ὁ ἥλιος¹⁵.
20 καὶ ἄρτον οὐκ ἔφαγεν καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιεν, ἀλλὰ
πάντων ὑπνούντων αὐτῇ μόνη ἐγρήγορεν.¹⁶— καὶ
ἤνοιξεν καὶ κατήλθεν παρὰ τὸν πυλῶνα¹⁶ καὶ
εὔρεν τὴν θυρωρὸν καθεύδουσαν μετὰ¹⁷— τῶν
τέκνων αὐτῆς¹⁷. καὶ ἔσπευσεν¹⁸— Ἀσενέθ¹⁸ καὶ
25 καθεῖλεν ἐκ τῆς θύρας τὴν δέρριν τοῦ κατα-
πετάσματος καὶ ἔπλησεν αὐτὴν τέφρας καὶ ἀνή-
νεγκεν εἰς¹⁹— τὸ ὑπερῶον καὶ ἀπέθηκεν¹⁹ αὐτὴν
εἰς τὸ ἔδαφος. καὶ²⁰ ἔκλεισεν τὴν θύραν ἀσφα-

της καὶ εἶχε χαρὰν καὶ λύπην, χαρὰν μὲν δια-
τὴν εὐλογίαν, λύπην δὲ διὰ τὴν ἀκαταδεξίαν
τοῦ Ἰωσήφ, ὅτι πῶς δὲν ἠθέλησε νὰ τὸν φι-
λήσῃ. καὶ ἐσφάλισεν τὴν θύραν τοῦ θαλάμου
καὶ ἔπεσεν εἰς κλυθιδιῶν μέγαν λέγουσα· „ἐλέ-
ησον, κύριε ὁ θεὸς τοῦ Ἰωσήφ, καὶ ἀξιώσόν
με γενέσθαι παιδίσκη καὶ δούλη τοῦ Ἰωσήφ
μᾶλλον ἢ γυναῖκά του“. καὶ ἀφόντες ἔκαμεν
τὴν προσευχὴν ἡ Ἀσενέθ, παρενθύς ἐπῆρεν
ὄλους τοὺς θεοὺς ἡγουν τὰ χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ
εἰδῶλα τοῦ πατρὸς αὐτῆς καὶ ἐκατατάξαισεν
αὐτὰ εἰς λεπτὰ κομάτια. καὶ ὅταν ἐνύκτωσεν
καὶ ἐσκοτεινιάσεν, ἐπῆρεν αὐτὰ καὶ τὰ ἔρριπεν
εἰς τὸν δρόμον ἀπὸ τὴν ἀνατολικὴν θύραν.
καὶ ἦσαν αὐτὰ οἱ πτωχοὶ καὶ ἔλαβάν τα. καὶ
τοῦτο ὅπου ἔκαμεν ἡ Ἀσενέθ ἐλογέσθαι τῷ
θεῷ εἰς δικαιοσύνην ἡγουν εἰς ἐλεημοσύνην.
ὁ δὲ Ἰωσήφ μετὰ τὴν αὖριον ἐσηκώθη πάλιν
καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν βασιλικὴν αὐτοῦ υπηρεσίαν
ἡγουν ἐσυνάζει τὸν σίτον, ζεύξας τὰ ἄλογα τῆς
ἀμάξης, καὶ ἐπαρέβγαλεν αὐτόν ὁ Πεντεφρῆς
μὲ τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ἕως ὀλίγον δρόμον.
εἶπε δὲ ὁ Πεντεφρῆς τὸν Ἰωσήφ νὰ ἀπομείνῃ,
ἀμὴ δὲν ἠθέλησεν, ὅτι ἦτον ἡμέρα πρώτη τῆς
ἐβδομάδος καὶ εἶπεν· „πορεύομαι, ὅτι ἐν ταύτῃ
τῇ ἡμέρᾳ ἤρξατο ὁ θεὸς ποιεῖν τὸν κόσμον,
καὶ τὴν καταπαύσιμον ἡμέραν ἡγουν τὸ σάββα-
τον ἔρχομαι πάλιν νὰ πεζεύσω“. καὶ τοιοῦτο
τρόπος ἐδιάβηκεν ὁ Ἰωσήφ εἰς τὴν ἐργασίαν
αὐτοῦ.

Χ—XIII. Ἡ δὲ Ἀσενέθ, ὡς εἶπομεν, ἐκά-
θετο εἰς τὸν θάλαμόν της νηστεύουσα καὶ παρ-
καλοῦσα τὸν θεὸν ἐπὶ ἡμέραν ἑπτὰ καὶ πην-
τελῶς (181^ν) ἕως τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἑπτὰ
ἡμερῶν οὔτε ἔφαγεν οὔτε ἔπιεν. ἐφόριεν δὲ
ροῦχα μαῦρα καὶ μετὰ δάκρυά της ἐλούετο.
τα δὲ φαγητὰ ὅπου τὴν ὑπῆγεναν ἀπὸ τοῦ
σπίτι τοῦ πατρὸς της ἔρριπτεν αὐτὰ τοῖς σκύ-
λοις, αὐτὴ δὲ προσευχομένη τῷ θεῷ ἔλεγεν·
„κύριε ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ἐπί-
βλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἰδὲ καὶ ἐλέησόν με καὶ
ἀξιώσόν με νὰ τρώγω ἄρτον οὐράνιον καὶ πο-
τῆριον ζωῆς καὶ σὺν τούτοις νὰ ἀξιώθῃ

¹ ἄ. ² δοβ. τοῖς εἰδώλοις οἷς προσώχθησε. ³ τοῦ ζεύξαι. ⁴ εἰς τὰ ἄρματα. ⁵ HT. ⁶ τοῦ κυκλώσαι. ⁷—7 HT. ⁸—8 HT. ⁹—9 ποιῆσαι τὴν κτίσιν. ὁ δὲ εἶπεν· πορεύομαι. ¹⁰ συναυλίσομεν. ¹¹ δοβ. ἐξῆλθε δὲ Ἰωσήφ τῆς οἰκίας. ¹² ἐξῆλθε δὲ τότε. ¹³—13 HT. ¹⁴ δοβ. ζ'. ¹⁵—15 ραθυμοῦσα κλαίονσα ἕως δύοσιν ἡλίον. ¹⁶—16 γρηγοροῦσα καὶ κλαίονσα πατάσσει τὸ στήθος πυκνῶς. μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέστη ἀπὸ τῆς κλίνης αὐτῆς καὶ κατέβη ἡσυχῶς τῇ κλίμακί ἐκ τοῦ ὑπερῶου καὶ ἐλθοῦσα πρὸς τὸν πυλῶνα. ¹⁷—17 HT. ¹⁸—18 σπεύσας. ¹⁹—19 HT. ²⁰ δοβ. εἰθ' οὕτως.

1 λῶς καὶ τὸν μοχλὸν τὸν σιδήρουν ἐπέθηκεν
αὐτῇ ἐκπλαίων¹ καὶ ἐστέναξεν στεναγμῷ με-
γάλῳ καὶ²— κλαυθμῷ³. καὶ ἤκουσεν⁴ ἡ παρ-
θένος, ἣν ἡγάπα Ἀσενέθ παρὰ πάσας τὰς παρ-
5 θένους, τὸν στεναγμὸν τῆς⁵— Ἀσενέθ⁶ καὶ
ἔσπευσεν⁷ καὶ εὗρεν κεκλεισμένην τὴν θύραν.
καὶ ἠκροάσατο τοῦ στεναγμοῦ καὶ τοῦ κλαυ-
θμοῦ τῆς Ἀσενέθ καὶ εἶπεν⁸. „Ἰνα τί σὺ σκυθρω-
πάζεις, δέσποινά μου; καὶ τί ἐστὶν ἐνοχλοῦν
10 σοι⁹; ἀνοιξὸν ἡμῖν καὶ¹⁰ ἐψόμεθα σε“. (124)
καὶ εἶπεν αὐταῖς Ἀσενέθ¹¹ ἐγκεκλεισμένη· „τῆς¹²
κεφαλῆς¹³ μου ἔστιν¹⁴ πόνος πολὺς καὶ ἡσυχάζω
ἐν τῇ κλίνῃ μου καὶ ἀνοίξαι οὐκ ἰσχύω ὑμῖν,
διότι ἡσθένηκα ἀπὸ πάντων τῶν μελῶν μου.
15 ἀλλὰ πορεύθητε ἐκάστη ὑμῶν εἰς τὸν θάλαμον
αὐτῆς¹⁵“. καὶ ἀνέστη Ἀσενέθ καὶ ἠνοιξεν τὴν
θύραν ἡσυχῶς καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸν θάλαμον
αὐτῆς τὸ δεύτερον, ὅπου ἦσαν αἱ θῆκαι τοῦ
κόσμου αὐτῆς, καὶ ἠνοιξεν τὸ κιβίτιον αὐτῆς
20 καὶ ἐξῆνεγεν¹⁶ χιτῶνα¹⁷— μέλαν καὶ ζοφώδην¹⁸.
καὶ¹⁹— οὗτος ἦν ὁ χιτῶν τοῦ πένθους αὐτῆς.
αὐτὸν γὰρ²⁰ ἐνεδύσατο καὶ ἐπένθησεν, ὅτε ἀπέ-
θανεν ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς ὁ πρωτότοκος²¹. καὶ ἐξε-
δύσατο Ἀσενέθ τὴν στολὴν αὐτῆς τὴν βασιλικὴν
25 καὶ ἐνεδύσατο τὴν²² μέλαιναν²³ καὶ ἔλυσεν τὴν
ζώνην αὐτῆς τὴν χρυσὴν καὶ περιεζάσατο σχοινί-
ον καὶ ἀπέθετο τὴν τιάραν²⁴ ἐκ τῆς κεφαλῆς αὐ-
τῆς καὶ²⁵ τὸ διάδημα καὶ τὰ ψέλλια²⁶ ἐκ τῶν
χειρῶν αὐτῆς²⁷. καὶ²⁸— ἔλαβεν πᾶσαν τὴν
30 στολὴν αὐτῆς τὴν ἐκλεκτὴν καὶ ἔρριψεν αὐ-
τὴν διὰ τῆς θυρίδος τοῖς πένησιν. καὶ ἔλαβεν
Ἀσενέθ πάντας τοὺς θεοὺς αὐτῆς χρυσοὺς τε
καὶ ἀργυροὺς, ὧν οὐκ ἦν ἀριθμὸς, καὶ συνέ-
τριψεν αὐτοὺς εἰς λεπτὰ καὶ ἔρριψεν αὐτοὺς
35 πτωχοῖς καὶ τοῖς δεομένοις. καὶ ἔλαβεν Ἀσε-
νέθ τὸ δεῖπνον αὐτῆς τὸ βασιλικὸν καὶ τὰ
σιτιστὰ καὶ τοὺς ἰχθύας καὶ τὰ κρέα καὶ πά-
σας τὰς θυσίας τῶν θεῶν αὐτῆς καὶ τα σκεύη
τοῦ οἴνου τῆς σπονδῆς καὶ ἔρριψεν πάντα διὰ
40 τῆς θυρίδος καὶ ἔδωκεν πάντα τοῖς κυσὶν εἰς
βρῶμα²⁹. καὶ μετὰ ταῦτα ἔλαβεν τὴν³⁰ τέφραν

νὰ γένω δούλῃ τοῦ Ἰωσήφ³¹. καὶ ἄλλα περισσό-
τερα ἔλεγεν ἡ Ἀσενέθ πρὸς τὸν θεόν. τὰ δὲ κο-
ρίτζια ἐκεῖνα τὰ ἐπτὰ, ὅπου ἔκαμαν ἱπηρεσίαν
τὴν Ἀσενέθ, ἔρχοντα καθ' ἐκάστην ἡμέραν
πρὸς αὐτὴν κράζοντες τὴν νὰ ἀνοίξῃ νὰ τὴν
ἰδοῦν. καὶ ἐκείνη τὰς ἔλεγεν νὰ παραμερί-
σουν, ὅτι εἶναι βαρυμένη ἀπὸ τὸν πόνον τῆς
κεφαλῆς, μόνον δὲ ἀπὸ μέσα ταῖς ἐπαρήγγει-
λεν, νὰ ὑπάγουν καὶ ἐκεῖνες νὰ σφαιλιθῇ πᾶσα
μία εἰς τὴν καμάρην τῆς νὰ προσκυνοῦν καὶ
αὐτοὺς τὸν θεόν τοῦ Ἰωσήφ καὶ νὰ νηστεύ-
σουν ἕως ἡμέρας τέσσαρας καὶ νὰ μὴν τὲς
ἰδῇ τινάς. καὶ ἔτι ὑπῆγαν, ἔκαμαν καὶ ὡς κα-
θαῖς ταῖς ἐπαρτήγγειλεν ἡ κυρία τοὺς ἡ Ἀσε-
νέθ. καὶ πάλιν ἡ Ἀσενέθ προσευχομένη καὶ
ἐξομολογουμένη ἔλεγεν· „κύριε ὁ θεὸς τοῦ
Ἰωσήφ τοῦ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ τῶν
υἱῶν Ἰσραήλ, ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἰδὲ
τὴν ταπεινωσίν μου, ὅτι ἰδοὺ ταπεινωθεῖσα
ἐγὼ ἀπὸ τῆς πατρικῆς μου δόξης. ἐξομολο-
γοῦμαι σοι τῷ θεῷ τῷ παντοκράτορι, προσπέφ-
τουςα εἰς τὰς ἐντολάς σου. καὶ ἰδοὺ σύ, κύριε,
οἶδας, ὅτι ἐγὼ συντρίψασα πάντα τὰ εἰδῶλα
τοῦ πατρός μου ἀπέρριψα αὐτὰ ἀπ' ἐμοῦ. καὶ
νῦν δέομαι σου διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος καὶ
εὐσπλαγχνίας, ἐπάκουσόν με καὶ ἐξαπόστειλόν
μοι βοήθειαν καὶ γνῶσιν διὰ νὰ μὲ δείξῃς
τράτανῃσιν (sic) τῶν θελημάτων σου“.

¹ такъ въ рукописи; вар. πλανά, ἐκ πλαγίου, πλαγίων, πλαγίῳ. ² μετὰ κλαυθμὸν πολλὸν καὶ μεγάλῃν.
³ ἀκούσασα. ⁴ αὐτῆς. ⁵ доб. καὶ ἀπῆλθε πρὸς τὴν θύραν διυπνίσασαν καὶ τὰς ἄλλας παρθένας. ⁶ доб. ἔξω ἵστα-
μένη. τί σοὶ ἐστὶ δέσποινά μου; ⁷ доб. μὴ τῆς ἐντὸς πάσης μὴ τὴν κοιλίαν ἀλγῆς. ⁸ ἵνα ἔλθωμεν καὶ. ⁹ доб. ἔσω-
θεν οὐσα. ¹⁰ τῇ κεφαλῇ. ¹¹ ἐπῆλθε. ¹² доб. καὶ ἐμὲ ἑάσατε μόνην τοῦ ἡρεμεῖν (въ рук. тремейн) καὶ ὡς ἀπῆλθον
αἱ παρθένοι ἐκάστη εἰς τὸν αὐτῆς θάλαμον. ¹³ ἔλαβεν. ^{14—15} χιτῶνας μεμελανωμένους καὶ ζοφώδεις. ^{15—16} нт.
¹⁶ доб. τοῦτον οὖν λαβοῦσα τὸν χιτῶνα ἤνεγκεν αὐτὸν εἰς τὸν θάλαμον καὶ ἐκλείσεν αὐτὴ πάλιν τὴν θύραν
καὶ μᾶλλον (нт. μοχλὸν) ἔβαλλε ἐκ πλαγίου. ¹⁷ χιτῶνα πενθικόν. ¹⁸ доб. καὶ τὴν κίδαριν. ¹⁹ ὁμοίως. ²⁰ доб.
ἀπὸ τῶν ποδῶν καὶ ἀπὸ. ²¹ доб. καὶ κατέθηκεν πάντα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. ^{22—} стр. 12 стрк. 2 (ἐπὶ τὸ ἔδαφος) нт.
²³ въ рук. борѳа. ²⁴ въ крыжкѣ сп. τὴν δέρεον τῆς τέφρας.

1 της δέρρης καὶ κατέχρισεν τὴν τέφραν ἐπὶ τὸ
 ἔδαφος. καὶ ἔλαβεν¹ σάκκον² καὶ περιεβάλλετο³—
 καὶ ἀπεβάλλετο³ τὸ ἐμπλόκιον⁴ (124^ν) τῆς κε-
 5 φαλῆς αὐτῆς καὶ κατεπάσατο τέφραν καὶ⁵— ἔπε-
 σεν ἐπάνω τῆς τέφρας⁶. καὶ ἐπάτασεν⁶ τὸ⁷— στῆ-
 θος⁷ αὐτῆς πυκνῶς ταῖς χερσὶν αὐτῆς καὶ
 ἔκλαιεν πικρῶς πᾶσαν τὴν νύκταν μετὰ στε-
 ναγμοῦ ἕως πρωῒ. καὶ ἀνέστη Ἀσενέθ τῷ⁸—
 10 πρωῒ⁸ καὶ εἶδεν καὶ⁹ ἦν ἡ τέφρα ἡ ὑποκάτω
 αὐτῆς ὡς πηλὸς ἐκ¹⁰— τῶν δακρύων αὐτῆς¹⁰.
 καὶ ἔπεσεν πάλιν Ἀσενέθ ἐπὶ¹¹— πρόσωπον¹¹ ἐπὶ
 τὴν τέφραν ἕως ἔδου ὁ ἥλιος. καὶ οὕτως ἐποίει
 Ἀσενέθ τὰς ἐπτά ἡμέρας μὴδὲ ὧλως γευσά-
 μένη τινός.

15 XI. Καὶ¹² ἐγένετο τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ καὶ ἀνέ-
 νευσεν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ λοιπὸν ἐκ τοῦ ἔδαφους,
 οὗ ἦν ἐπικειμένη, διότι ἦν παραλελυμένη τοῖς
 μέλεσιν ἐκ τῆς πολλῆς ταπεινώσεως.

20 XII. Εὐχὴ καὶ ἐξομολόγησις Ἀσενέθ. Καὶ
 ἐξεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτῆς πρὸς ἀνατολὰς καὶ
 τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς καὶ εἶπεν· „κύριε ὁ
 θεὸς τῶν αἰώνων¹³, ὁ δοὺς πᾶσιν¹⁴ πνοὴν
 ζωῆς, ὁ ἐξενέγκας¹⁵ τὰ ἀόρατα εἰς τὸ φῶς,
 ὁ ποιήσας τὰ πάντα καὶ φανερώσας τὰ ἀφανῆ,
 ὁ ὑψώσας τὸν οὐρανὸν καὶ θεμελιώσας τὴν

¹ ἔβαλεν. ² ποβ. καὶ περιεζώσατο σχοινίον. ³—³ ἐξέλυσεν. ⁴ ποβ. τοῦ τριχώματος. ⁵—⁵ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς καὶ εἰς τὸ ἔδαφος ἔστρωσεν τέφραν καὶ ἔπεσεν. ⁶ ἔβαλεν. ⁷ ἐπὶ τοῦ στῆθους. ⁸ HT. ⁹ δι. ¹⁰—¹⁰ HT. ¹¹ HT. ¹² XI § Bb cod. Vatic. 364 читаются слѣдующимъ образомъ: Καὶ τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ὁρθρου φανέντος λαλοῦντα ὄρνεα καὶ οἱ κύνες ἦλθον ἐπὶ τοὺς διοδεύοντας, ἀνένευσεν Ἀσενέθ μικρὸν ἐκ τοῦ ἔδαφους καὶ ἐκ τῆς τέφρας εἰς ἣν κατακειμένη, διότι ἦν κεκηκνία σφόδρα καὶ παρημένη τοῖς μέλεσιν ἐκ τῆς πολλῆς ταπεινώσεως ὀλιγοψύχησεν καὶ ἐξέλιπεν ἡ δύναμις αὐτῆς ἐκ τῆς αἰτίας. ἐστράφη πρὸ τὸν τεῖχον καθήσασα ὑποκάτω τῆς (299) θυρίδος τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς καὶ τὴν κεφαλὴν ἀνέλαβεν ἐπὶ τὸ δεξιὸν αὐτῆς γόνυ καὶ οὐκ ἤνοιξεν τὸ στόμα αὐτῆς ἐν ταῖς ζ' ἡμέραις καὶ ζ' νυξὶν καὶ εἶπεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς· „τὸ στόμα μου μὴ ἀνοίξω. τί ποιήσω ἐγὼ ἡ ταλαίπωρος, ἡ ποῦ ἀπέλθω, πρὸς τίνα καταφύγω δὲ λοιπὸν ἢ τίνι λαλήσω ἐγὼ ἡ παρθένος καὶ ὀρφανὴ καὶ ἔρημος καὶ καταλελειμένη ὑπὸ πάντων καὶ μεμισημένη; ὁ πατὴρ μου, διότι ἐβδέλυξα (Bb pyc. εὐδελήλιξα) τοὺς θεοὺς αὐτοῦ καὶ δέδωκα αὐτοὺς τοῖς πένησιν τὸ χρυσίον τῶν θεῶν εἰς τὸ ἐξολοθρευθῆναι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ὁ πατὴρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου εἶπον· „οὐκ ἔστιν ἡμῶν θυγάτηρ Ἀσενέθ“. καὶ ἡ συγγένεια αὐτῶν μεμίσηκέ με καὶ πάντες ἄνθρωποι, ὅτι τοὺς θεοὺς αὐτῶν εἰς ὄλεθρον δέδωκα καὶ ὅτι μεμισηκα πάντα ἄνδρα καὶ πάντας μνηστευμένους μοι, καὶ ὑπὸ πάντων ἐμισήθη, καὶ ἐπικαίρουσι τὴν θλίψιν μου ταύτην. ὁ δὲ κύριος καὶ θεὸς τοῦ Ἰωσήφ τοῦ δυνατοῦ μισεῖ πάντας τοὺς σεβομένους τὰ εἶδωλα, διότι θεὸς ζηλωτῆς ἦν καὶ φοβερός, ὅθεν καὶ μεμίσηκεν διὰ τὸ σέβασθαι εἶδωλα νεκρὰ καὶ κωφὰ καὶ εὐλογῆσαντά με αὐτὸν ἔφυγα ἐκ τῆς οὐσίας αὐτῶν καὶ τὸ στόμα μου ἠλοτριώται ἀπὸ τῆς τραπέζης αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔστι μοι τόλμη κύριον τὸν θεὸν ὕψιστον ἐπικαλέσασθαι τὸν κραταῖον τοῦ Ἰωσήφ. διὰ τί ἐμιάνθη τὸ στόμα μου ἐκ τῆς τῶν εἰδώλων θυσίας; ἀκήκοα πολλῶν ἀνθρώπων λεγόντων, ὅτι ὁ θεὸς τῶν Ἑβραίων θεὸς ἀληθινός ἐστι καὶ ἐλέημων θεὸς ζώντων καὶ νεκρῶν (299^ν), οἰκτείρων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἐπιεικής, μὴ λογιζόμενος ἁμαρτίαν ἀνθρώπου ταπεινοῦ καὶ μάλιστα ἐν ἀγνοίᾳ σφάλοντος, καὶ μὴ ἐλέγχων ἀνομίαν ἐν καιρῷ θλίψεως ἀνθρώπου τεθλιμένον. λοιπὸν, τολμήσω ἐγὼ ἡ ταπεινὴ καὶ στρέφω εἰς τὸν αὐτὸν καὶ ἐξομολογήσομαι αὐτῷ τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ οἰκτερήσει με, ὅψεται δὲ καὶ τὴν ὀρφανίαν τῆς ταλαίπωρίας μου καὶ παρθένον καὶ ὑπερασπίσει μου (διότι), ὡς ἀκούω, αὐτός ἐστι πατὴρ ὀρφανῶν καὶ (τε)θλιμένων παραμυθία. ἀλλ' οὐ τολμῶ ἡ ταπεινὴ βοῆσαι πρὸς αὐτόν“. τότε ἀνέστη Ἀσενέθ οὐ ἐκάθησε ὀρθῇ ἐπὶ τὰ γόνατα, ἐξέτεινεν τὰς χεῖρας πρὸς ἀνατολὰς, ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπεν. ¹³ δούλων κτίσας τοὺς αἰῶνας καὶ ζωοποιὸς τὰ πάντα. ¹⁴ παντὶ τῇ κτίσει σου. ¹⁵ ἐξαγαγών.